

РЕШЕНИЕ

№ 15092

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **1497** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството е по жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията срещу Решение от 31.10.2025 г., постановено по НАХД № 10777/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 - ви състав. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № КПК-НП-219/10.07.2024 г., с което на С. В. Е., на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /обн. в ДВ бр. 84 от 06.04.2023 г., в сила от същата дата/ са наложени наложени административни наказания, както следва: А./ „глоба“, в размер на 1 600 лева, за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК; Б./ „глоба“ в размер на 1600 лева, за нарушение чл. 52, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, като лицето е предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на постановения съдебен акт, поради нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН. Според касатора, неправилно е приложен чл. 28 от ЗАНН, като случаят е приет за маловажен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Със закона за изменение и допълнение на Закона за Сметната палата, обнародван в брой 16 на Държавен вестник от 10.02.2026г., параграф 33, ал. 2 от ПЗР се предвижда, че процесуалното представителство по настоящите спорове на КПК се осъществява от председателя на Сметната палата. В тази връзка с протоколно определение от 06.03.2026 г. по настоящото касационно дело № 1497/2026г. по описа на АССГ, КАТО КАСАТОР е конституиран ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СМЕТНАТА ПАЛАТА.

В съдебно заседание касаторът с представлява от юрк. М., поддържа касационната си жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, в представен писмен отговор и в о.с.з. се представлява от адв. М.. Обръща внимание на съда, че С. Е. преди заемането на длъжността общински съветник е бил на длъжност кметски наместник и в това си качество е депозирал декларации при действието на предходния закон за КПКОМПИ.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор З. излага становище за основателност на касационната жалба. Счита, че закъснение с повече от осем месеца във връзка с неподадена декларация за имуществени интереси не може да бъде определено като маловажен случай.

Административен съд София - град, ХХІХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: От събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е установил от фактическата страна следното:

С. В. Е. бил избран за общински съветник в Общински съвет – Драгоман и заемал длъжността за времеви период от 15.11.2023 г. (дата на полагане на клетва като общински съветник) до 19.11.2023 г. (когато бил освободен от длъжността). В качеството си на общински съветник Е. бил лице заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6 ал. 1, т. 32 от Закон за противодействие на корупцията.

В хода на извършена проверка в дирекция „Публичен регистър“ при КПК на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията да подават декларации за имущество и интереси, свидетелят Г. Т., главен инспектор в дирекцията установил, че С. Е. не е изпълнил задължението си подаде, както встъпителна декларация на основание чл. 52, ал.1, т.1, вр. с чл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК в законоустановения едномесечен срок от заемането на публичната длъжност, считано от 15.11.2024 г. до 15.12.2024 г., така и декларация на основание чл. 52, ал.1, т.3, във вр. с чл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК в законоустановения едномесечен срок от освобождаването му от длъжност, считано от 20.11.2024 г. до 20.12.2024 г. В тази връзка е констатирано, че нарушенията са извършени, както следва: на 16.12.2023 г. и на 21.12.2023 г. в [населено място], КПК, където е следвало да се подадат декларациите.

Въз основа на констатираното свидетелят съставил против Е. АУАН № КПК-АУАН-ПР-1304/18.04.2024 г., в негово отсъствие, доколкото последният не се явил за съставянето на акта, въпреки писменото му известяване и провеждането на телефонни разговор с него. Препис от акта е връчен на Е. на 07.05.2024 г. Срещу съставения АУАН постъпило писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН и след преценка на релевираните възражения и отхвърлянето им, председателят на КПК издал обжалваното пред въззивния съд наказателно постановление № КПК-НП-219/10.07.2024 г., с което на Е. за извършените две нарушения на ЗПК наложил

административни наказания „глоба“ в размер от 1600 лева за всяко, на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК. АНО е вписал, че декларациите не са подадени и към момента на издаване на постановлението.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил решение, с което е отменил издаденото от председателя на КПК постановление. За да постанови този резултат, Съдът на първо място е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По съществуващото на спора Съдът е приел, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства, по несъмнен и категоричен начин се установяват както извършените нарушения, така и авторството им. Въззивният съд същевременно е мотивирал решаващ извод, че нарушенията представляват „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и е отменил НП.

Въззивното решение е правилно.

Споделят напълно правните доводи на СРС. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визириания нормативен регламент се определя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които съответното нарушение е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. В конкретния случай ответникът по касация е встъпил в длъжност на 15.11.2024 г. и считано от 20.11.2024 г. е бил освободен. Действително същият не е изпълнил задължението си да подаде встъпителна декларация по образец, както и финална такава, но периодът на заемане на длъжността обхваща кратък времеви период 4 (четири) дни. Налице е липса на предходни нарушения на ЗПК от страна на Е. и последващо добросъвестно изпълнение на правното задължение на дата 27.08.2024 г., след като е бил уведомен от контролните органи. Липсват и фактически данни за настъпването на макар и несъставомерни вредни последици, доколкото от наказващия орган не се навеждат доводи да е установено несъответствие в декларираното имущество във встъпителната и финалната декларация. Правилно, от въззивния съд е преценено, че всички тези обстоятелства, преценени самостоятелно и в своята съвкупност, мотивират несъмнен извод, че процесният случай е маловажен, тъй като се отличава драстично от нарушенията от съответния вид и че наказващият орган е допуснал порок при формиране на вътрешното си убеждение по правото, като е експлицитно е отказал да приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Фактът на образуването административнонаказателно производство е напълно достатъчен да дисциплинира въззивника и да съдейства за формиране в съзнанието му на своеобразен контрамотив за въздържане от извършването на други правонарушения. Правилно, с процесното решение, на основание чл. 63, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание „глоба“. Възражението на прокурор З. за липса на малозначителност на нарушението е неоснователно, тъй като то се отнася до изтеклия период от датата на възникване на задължението за подаване на декларация до датата, когато наказаното лице след проверка от компетентните органи я е подало, но в случая маловажността на извършеното се определя от факта, че длъжността за която се дължи деклариране е била заемана от лицето за много кратък срок.

По изложените съображения настоящия касационен състав намери, че обжалваното въззивно

решение като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила. Дължи се присъждане на направените от ответника разноси от 100 евро по договора за правна защита и съдействие. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК, вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, ХХІХ касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.10.2025 г., постановено по НАХД № 10777/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 - ви състав.

ОСЪЖДА СМЕТНАТА ПАЛАТА на Република България да заплати на С. В. Е. направените разноси за адвокат в размер на 100 /сто/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: